

Σάββον, ἡ περὶ Ἐνδυμήσεις καὶ Ἐπιγραφαί
ἡ περὶ Χρον. 12 (1937), σ. 116.

Βησσαρίων
(Ἱερομόναχος) 18 αἰ.

« Ὑπὸ Σάββον, ἐκ τῶν ἀνωτ., ἀναφέρονται αἰνάτως ἐνδυμήσεις:

« 1785, « 1785 Ἀπριλίῳ 12 πρὸς ἐνδυμήσειν.

Γράφομεν αὐτοῖς ἡλθον καὶ ἀρβανήτης ἡγάλασαν τῶν..... ἐπο-
λέμην ἀπὸ τοῦ κούρ Πασαῖ καὶ Ἀλῆ Πασαῖ καὶ ἔφινε δρῆτος
καὶ χαλασμός, ὅπου δὲ ἀπόμεινε εὐλό οὐ πῆτιόν τους, ἀλλά
ἰδῶ καὶ μετὶ καὶ εἰς ἔνδεσιν ὁ γράφας (ὁ παρὸν Ἱερομόναχος
Βησσαρίων (Ἱερομόναχος ἐφημέριος Κονίτιος). βιαστυμά»,

1785 < 1785. Ἀπριλίῳ 12.

Γράφομεν εἰς ἐνδήμησιν ἀπὸ τῶν κερὸν ὅπιν ἐμαδοθήσαν
εἰς Κόνιτσα διὰ νὰ πολεμήσουν καὶ ἦλθαν τὸν κὸν Πασιᾶ
ὅστις 12 τοῦ Ἀπριλίου τὸν βαῖον καὶ τοῦ Ἀλῆ πασιᾶ ἦλθαν
τὸς εἰς τὰς 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τῶς Ζοοδόχου Πηγῆς καὶ ἐν
πρωτομαριᾷ καὶ πολέμησαν καὶ σκοτόθηκαν περισσὴ καὶ
αὐτόμη πολεμήσαν καὶ εἰς τὴν Παναγιά καὶ ἐκεῖ τὸς
ἐπαθρην ἐδρῆ τῶ Θεοῦ καὶ δεῖ ἀποπηρι τέλος ἐν ποθε-
σις καὶ δεῖ ἐγράψαμεν καὶ ἔστο εἰ ἐνδείξω ὁ γράψας
τὸ παρόν.

Βησσαρίων ἱερομόναχος ἐφημέριος Κονίτσης

[Ὁ δάκρυς, καὶ ἀναφέρει, αἱ ἀνωτέρω ἐνδημήσαντες παρεκωφίσαντο αὐτῶν
παρὰ τῷ φιλολόγῳ Ἀγγ. Παπαγιάννη, ἀντιγράψαντες τὰς ἐν πέντε-
μοσταρίῳ τῷ Μονῷ Ἐτομίων - Κονίτσης].